

«Οι αναγνώστες βρίσκουν δικαιοσύνη στα αστυνομικά»

Πηγή:	ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ	Σελ.: 73,76	Ημερομηνία έκδοσης:	17-02-2019
Επιφάνεια:	1141.41 cm ²	Αρθρογράφος:	Κυκλοφορία:	55380
Θέματα:	ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ			

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

ΙΡΣΑ

ΣΙΓΚΟΥΡΔΑΡΝΤΟΤΙΡ

Μια ξεχωριστή εκπρόσωπος
του σκανδιναβικού νουάρ
μιλάει στο «Βήμα»

ΣΕΛ. 4

4 | 12

ΚΥΡΙΑΚΗ 17 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2019

Ιρσα Σιγκουρδαρντότιρ

Η δημοφιλής **συγγραφέας** αστυνομικών μυθιστορημάτων από την **Ισλανδία** μιλάει στο «Βήμα» για το έργο της που καθλώνει χιλιάδες αναγνώστες σε όλον τον κόσμο. Μια ξεχωριστή εκπρόσωπος του **σκανδιναβικού νουάρ**

ΤΟΥ
ΓΡΗΓΟΡΗ ΜΠΕΚΟΥ

Προσπαθήστε να προφέρετε ό,τι ακολουθεί. **Ιρσα Σιγκουρδαρντότιρ**. Εντάξει, δεν είναι εύκολο. Και η πρόκληση που το αναγνωρίζει είναι η ίδια. Αξίζει όμως τον κόπο να συγκρατήσετε το ονοματεπώνυμο – το δικό της και κάποιων άλλων, ελάχιστων είναι η αλήθεια – επειδή τα βιβλία της ξεχωρίζουν στο πεδίο της σκανδιναβικής αστυνομικής λογοτεχνίας, όπου, κακά τα ψέματα, περισσεύουν οι μέτριοι ή απογοητευτικοί εκπρόσωποι. Αυτή όμως είναι η μοίρα κάθε εκδοτικής τάσης που έχει μετατραπεί σε μαζική βιομηχανία, όπως το Nordic Noir. Τέτοιες διαπιστώσεις δεν είναι της παρούσης αλλά έχουν οπωσδήποτε τη σημασία τους. Με την 56χρονη πολυβραβευμένη ισλανδή **συγγραφέα**, μια γυναίκα ευπροσχηγή και πρόσχαρη, συνομιλήσαμε κατά την τελευταία επίσκεψή της στην Αθήνα, όταν ήρθε για να παρουσιάσει το πλέον πρόσφατο βιβλίο της στα ελληνικά.

Η συγγραφέας Ιρσα Σιγκουρδαρντότιρ

«Οι αναγνώστες βρίσκουν δικαιοσύνη στα αστυνομικά»

YRSA SIGURDARDOTTIR
Το μήνυμα

Μετάφραση
Αλέξης
Καλοφωλιάς.
Εκδόσεις
Μεταίχμιο.
2018, σελ. 464,
τιμή 18,80 ευρώ

Λίστα θανάτων

Ο τίτλος του, **Το μήνυμα**, παραπέμπει σε μια λίστα μελλοντικών θανάτων που ανακαλύπτεται ύστερα από μία δεκαετία σε κάποια «σχολική χρονιά». Εξi άνθρωποι πρόκειται να πεθάνουν. «Και δεν θα λείψουν σε κανέναν. Και πολύ λιγότερο σε μένα. Δεν βλέπω την ώρα». Στο μυαλό ενός παιδιού είχε καρφωθεί η ιδέα να προβλέψει θόλους. Ήταν απλώς ένα μακάβριο αστέρι. Στην υπόθεση αυτή θα εμπλακούν δύο επαγγελματίες υπό δυσμένεια, ο ντετέκτιβ Χούλνταρ και η παιδοψυχολόγος Φρέγια, τους οποίους γνωρίσαμε στο **DNA** (Μεταίχμιο, 2017). Αποτελούν το πρωταγωνιστικό δίδυμο στη νέα σειρά της Ιρσα Σιγκουρδαρντότιρ που αριθμεί μέχρι σήμερα πέντε τίτλους.

Στην προηγούμενη σειρά, με την οποία η ίδια έγινε γνωστή και δημοφιλής σε όλον τον κόσμο, κεντρικός χαρακτήρας ήταν η Θόρα, μια δικηγόρος. «Όταν γράφεις μια σειρά με έναν βασικό ήρωα – εγχείρημα που έχει πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα –, σημαίνει ότι αυτομάτως θα έπρεπε να παρακολουθείς έναν ήρωα που αλλάζει ή εξελίσσεται. Με έναν απρόκλητο ήρωα – λ.χ. τον Ηρακλή Πουάρ ή τον Τζακ Ρίτσερ του Λι Τσάιλντ – μπορείς να

ασχολείσαι ασταμάτητα, δίχως τέλος. Εγώ δεν προκρίνω αυτή τη συνταγή. Με τη Θόρα, ύστερα από έξι βιβλία, άρχισα να βαριέμαι και να χάνω τον ενθουσιασμό μου – ό,τι ακριβώς με παραινεί να γράφω –, γιατί είχα περιορισμένη ελευθερία κινήσεων λόγω του επαγγέλματός της. Γι' αυτό και στη συνέχεια εξέδωσα ορισμένα αυτόνομα μυθιστορήματα. Από την άλλη μεριά, ανέκαθεν ήθελα να γράφω για την Αστυνομία, επειδή ακριβώς αυτή κινεί τα νήματα της έρευνας, έχοντας πρόσβαση σε τεράστιους ανθρώπους και χώρους. Όμως στην Ισλανδία η Αστυνομία παραινεί ανδροκρατούμενη, μια επιπλέον δυσκολία για μένα που θέλω πάντα να υπάρχει στις ιστορίες μου και μια διακριτή θηλυκή διάσταση. Η σύνδεση και η μείξη αυτών των δύο στοιχείων προέκυψε εν τέλει όταν σκέφτηκα τη σχέση και τη συνεργασία μεταξύ Χούλγκαρ και Φρέγια».

Αληθινό περιστατικό

Το Μήνυμα εκκινεί από τη δυσοίωση εξαφάνιση ενός μικρού κοριτσιού και, όπως εξήγησε η Ιρσα Σιγκουρδαρντότιρ, «δεν είναι βασισμένο αλλά εμπνευσμένο» από ένα αληθινό περιστατικό. «Δεν μπορούσα να το βγάλω απ' το μυαλό μου. Εννοείται, ωστόσο, ότι στην αφήγησή μου έγινε ακόμα πιο αποτρόπαιο» αστεειόθηκε. «Γενικότερα, θα έλεγα ότι προσπαθώ να ισορροπήσω ανάμεσα στον ρεαλισμό και την ανάγκη μου να μην περιορίζομαι από την ισλανδική πραγματικότητα, διότι, σε διαφορετική περίπτωση, θα έπρεπε να γράφω μόνο διηγήματα» αστεειόθηκε για δεύτερη φορά η συγγραφέας, υπονοώντας το μέγεθος της

φιλήσυχης πατρίδας της. «Πάντως νομίζω ότι τα ισλανδικά αστυνομικά μυθιστορήματα διαφέρουν από αυτά της υπόλοιπης Σκανδιναβίας. Η ουσιαστική διαφορά έγκειται στην ιδέα της εγγύτητας των ανθρώπων. Οι πάντες γνωρίζουν τους πάντες. Και, ως προς τις σχέσεις τους, σχεδόν τίποτα δεν μπορεί να θεωρηθεί σύμπτωση στην Ισλανδία, κάτι που έχουμε μάθει να χρησιμοποιούμε προς όφελός μας. Υπό αυτή την έννοια, υποψιάζομαι ότι ένα ισλανδικό αστυνομικό μυθιστορήμα που τοποθετείται σε μια μικρή πόλη μπορεί να μοιάζει αρκετά με κάποιο αντίστοιχο ελληνικό. Εμείς, βέβαια, δεν έχουμε και τον καλύτερο καιρό εκεί πάνω!» υπογράμμισε χαμογελαστή η **συγγραφέας**, πολιτικός μηχανικός το επάγγελμα.

Σύνθετη πλοκή

«Προσωπικά, έχω πάντοτε ένα σχέδιο και ξέρω από την αρχή ποιος είναι ο ένοχος. Αυτό με βοηθάει να κάνω την πλοκή ακόμα πιο σύνθετη και ενδιαφέρουσα, υπολογίζοντας ποια πράγματα και σε ποια σημεία πρέπει να αποκρύψω από τους αναγνώστες. Πριν απ' όλα αυτά όμως, ερευνώ. Ας πούμε, για να μην επεκταθώ, ξέρω τα πάντα για την αποσύνθεση του ανθρώπινου σώματος, περισσότερα απ' όσα θα προτιμούσα να ξέρω». Υστερα από τόσα βιβλία, όπου καταπιάνεται με τα σκοτάδια των ανθρώπων, έχει καθόλου την αίσθηση ότι τους ξέρει καλύτερα ή ότι τους καταλαβαίνει πιο πολύ; «Πλέον έχω απόλυτη συναίσθηση ότι οι θύτες και τα θύματα είναι – ή οφείλουν να είναι – εξίσου σημαντικοί παράγοντες για εμένα που γράφω

τέτοιου είδους ιστορίες. Πάντως στα βιβλία μου δεν υπάρχουν κατά συρροήν δολοφόνοι που σκοτώνουν για πλάκα. Συνήθως υπάρχουν δολοφόνοι που έχουν τουλάχιστον έναν λόγο για να σκοτώσουν κάποιον. Ωστόσο, αν κατάλαβα καλά την ερώτησή σας, καθόλου δεν πιστεύω ότι εγώ γίνομαι καλύτερος άνθρωπος από το ένα μυθιστορήμα στο άλλο. Πρέπει μάλλον να σας πω ότι σήμερα είμαι μια πολύ πιο σκοτεινή συγγραφέας και σίγουρα πιο βίαιη σε σύγκριση με το παρελθόν. Όσο μεγαλύτερος αποδεικνύομαι ακόμα πιο τρομακτική! Τι να πω, ώρες-ώρες παραξενεύομαι και απορώ με τον ίδιο μου τον εαυτό. Αυτό όμως φαίνεται ότι δεν προβληματίζει ιδιαίτερα τους αναγνώστες μου, αντιθέτως, τους αρέσει». Η Ιρσα Σιγκουρδαρντότιρ, η οποία υπήρξε και επιτυχημένη συγγραφέας παιδικών βιβλίων στην Ισλανδία, πιστεύει ότι το αστυνομικό ή το νουάρ μυθιστορήμα είναι ο πιο αποτελεσματικός τρόπος να αναλύσουμε και να κατανοήσουμε τις πολύπλοκες κοινωνίες μέσα στις οποίες ζούμε. «Νομίζω πως όσοι διαβάζουν τέτοια βιβλία αποκομίζουν από αυτά κάτι το θεμελιώδες, την αίσθηση που δεν τους δίνει απαραίτητα η πραγματική ζωή, την αίσθηση ότι επιτέλους αποδόθηκε δικαιοσύνη. Και προσέξτε, δεν αναφέρονται μονάχα στα ποινικά εγκλήματα. Το ίδιο ισχύει, ασφαλώς, και για την πολιτική διαφθορά. Οι αναγνώστες που είναι και πολίτες έχουν κουραστεί να βλέπουν διάφορους κακούς τύπους να κάνουν διάφορα κακά πράγματα και, στο τέλος, να τα σκαπουλάρουν, να μην πληρώνουν όπως θα έπρεπε τις συνέπειες των πράξεών τους».

«Σήμερα είμαι μια πολύ πιο σκοτεινή συγγραφέας και σίγουρα πιο βίαιη σε σύγκριση με το παρελθόν»